

י-ה יושיעך מעצת מרגלים.

(1) ספר במדבר פרק יג

אלה שמות האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה להושע בן נון יהושע:

(יז) וישלח אתם משה לתור את ארץ כנען ויאמר אליהם עליו זה בנגב ועליתם את ההר:

(יח) וראיתם את הארץ מה הוא ואת העם הישב עליה החזק הוא הרפה המעט הוא אם רב:

(יט) ומה הארץ אשר הוא יושב בה הטובה הוא אם רעה ומה הערים אשר הוא יושב בה הנה הבמחנים אם במבצרים:

(כ) ומה הארץ השמנה הוא אם רזה היש בה עץ אם אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי **בפרי ענבים:**

רש"י על במדבר פרק יג פסוק טז

(טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו יה יושיעך מעצת מרגלים (במ"ר):

(1) ספר במדבר פרק יג

(ל) ויהס פלב את העם אל משה ויאמר עלה נעלה ונראנו אתה כי יכול נוכל לה

רש"י על במדבר פרק יג פסוק ל

עלה נעלה - אפילו בשמים והוא אומר עשו סולמות ועלו שם נצליה בכל דבריו:

ספר במדבר פרק טו

(א) וידבר ידוד אל משה לאמר:

(ב) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל ארץ מושבותיכם אשר אני נתן לכם:

(ג) ועשיתם אשה לידוד עלה או זבח לפלא נדר או בנדבה או במעדיכם לעשות ריח ניחח לידוד מן הפקר או מן הצאן:

(ד) והקריב המקריב קרבנו לידוד מנחה סלת עשורון כליל ברבעית ההין שמן:

(ה) ונינו לנסוד רביעית ההין מעשה על העלה או לזבח לכבש האחד:

(13) ספר תולדות יעקב יוסף פרשת קרח - אות ב

ויכרתו משם אשכול ענבים אח"ד, כי מבואר בכתבי מוהר"ש אסטרפאלר והימים ימי בכורי ענבים, אותיות שקודם ענבם חסר י' הם סמא"ל וכו', יעו"ש. רק שנשאו אח"כ במוט בשנים בפרודא, ולא עלתה בידם עד לעתיד והבן והשם יכפר:

ספר מי השילוה - פרשת שלח

יקרא משה להושע בן נון יהושע, הנה אות יו"ד רומז לתמימות כי היא נקודה קטנה, ועי"ז הוסיף לו היו"ד כי איתא בגמ' האומר לחבירו צא וקדש לי אשה והלך וקדשה לעצמו מקודשת לשני ואמר הגמ' ע"ז אלא שנהג בו מנהג רמאות, וכן ה' נראה גם כאן ביהושע כי משה שלח אותו לתור את ארץ ישראל ולבסוף נסתיים הדבר שללעצמו תר אותה וה' נראה שהליכתו לא ה' בתמימות, לכן הוסיף לו אות יו"ד שמורה עליו שהוא תמים בכל מעשיו, וזה שתרגום יונתן בן עוזיאל וכד חמי משה ענוותנותו דהושע קרא להושע בר נון יהושע:

ספר מי השילוה - פרשת שלח

בהסדרה הזאת נמצא ששה ענינים והם נגד ששה דברים שאמר דהע"ה בספר תהלים. תורת ה' תמימה משיבת נפש היא נגד פרשת נסכים כי פ' הנסים ניתן להם להחיות ולהשיב נפשם אחר מעשה המרגלים לפיכך ניתן להם פ' נסכים שרומז על שמחה כפתיחת רבי תנחומא לך אכול בשמחה לחמך ורמז להם כי שמחו את הש"י במעשה הזאת. וזה ניתן להם אחר שסברו שחטאו עד עומק חיותם וזה כוונת המדרש נכרים ה' המרגלים כי שורש ענין גוי הוא כעס וזאת המדה אין לה שום חלק בישראל. וע"ז נאמר תורת ה' תמימה משיבת נפש היינו שהשיב את נפשם כי באמת כווננו לרצון הש"י כי מאמר הש"י ודור הרביעי ישובו הנה ובאמת ה' ביכולתם לשבח את הארץ רק שהי' להם בינה בלבם מאת ה' שבזה שגינו אותה כווננו לרצון הש"י וניתן להם פ' נסכים. וזה נקרא שתיתי ייני היינו ששמחו את ה' במה שהי' מניחים א"ע להיות מנוצחים מהש"י וזה לא יוכל כי אם ישראל. כי אין גוי מביא נסכים בלא זבח רק ישראל כדאיתא במנחות לפי שאין נכרי יכול להסכים להיות מנוצח מה' כמבואר. עדות ה' נאמנה מחכימת פתי. עדות הוא דבר ברור וזה הוא נגד יהושע כי בעוד שאין ברור לאדם טעמי המצות יוכל בקל להתפתות לכל דבר שיבא נכחו. אך כאשר נגלו לו טעמי המצות לא יוכל עוד להתפתות. ולפי שיהושע ה' לו מדות התמימות כמו שנתבאר ולכן קבע אותו הש"י באוהל משה כי משה רבע"ה ה' מניח א"ע להתפתות כי לא נתפתה רק לטוב, וזה שנקרא שמו יהושע.